

ישראל כ' מצינה תצא תורה

ציונה טוכטרמן לא תתפשט בפני הציבור. רק אם זה ייעשה בסוביטעם, כי סרט כרמה גבוהה. היא לא תחרז על בעלה ועל בנה בן השלוש למען הקריירה. כשהיא תגיע פעם אל צמרת הקולנוע, היא תיקח גם בעלה יחד עמה. אולי היא תהפוך את אותו לשחקן. הוא די יפה.

ביום החמישי היא קיבלה את התפקיד הראשי בסרט של יצחק ("צפלי") ישורון. זה בא לה כהפתעה. "לא חשבתי שאני אקבל תפקיד. הלכתי רק במקרה. כבר הייתי אצל כל-כך הרבה במאים, ועשו לי כל-כך הרבה מיבנהיב. הייתי בטוחה שגם זה יהיה סתם. ופתאום אמרו לי שקיבלתי את התפקיד."

היא רצתה להיות שחקנית עוד מגיל צעיר, אבל לא באשמתה. פשוט הכניסו לה את זה לראש. כולם אמרו לה שהיא דומה לברייט בארדו, ומיד כשהיא התחילה ללמוד האמין בזה, היא הלכה לחפש עבודה.

כמעט וכמעט. הייתי צריכה לקבל את התפקיד של כריסטיאן דנקור בחור בלבנה, אבל בסוף החליטו שכריסטיאן תעזור לסרט בצרפת. אחר כך שחקתי קצת במיבצע קהיר, אבל מחקו אותי, כי הסרט היה ארוך מדי.

עד עכשיו לא היה לה הרבה מול, היא כמעט שיחקה בפיצוץ בחצות, והיא כמעט שיחקה בפטרול הנשים, ואחרי כל מיבחד בד חזרה לעבודת הדוגמנות שלה.

עד שבא צפלי, שבכלל לא חשב לבחור בה לתפקיד. "כבר ידעתי בערך מי תהיה השחקנית", הוא מספר, "וכשציונה באה בכלל לא חשבתי לקבל אותה."

אבל היא כבר באה, ועלתה לקומה החמישית, כמורגות, והתאמצה, אז כבר לא היה לי נעים. החלטתי לא להעליב אותה, וערכתי לה מלחמה קצרה.

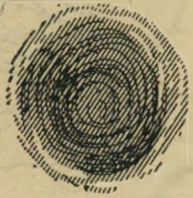
הוא הושיב אותה מול המצלמה ואמר לה: "תגידי: תזמין אותי לכוס קפה". היא התיישבה מול המצלמה ואמרה: "תזמין אותי לכוס קפה" וכשמעץ זאת, החליט שזוהי הגיבורה שלו.

הוא לא פוחד מזה. "את מיבנה", הוא מסביר לה בביתה הפרטי, בחברת בעלה

בחור מהנה בילוי מצוין בחוף החדיש-

חוף הארגמן

בנין מלתחות חדיש ומפואר מתוכנן לפי מיטב הידע הבינלאומי עונה לכל דרישות התברואה. חוף עם חול זך ונקי, ים רגוע וברקע הנוף המרהיב של עכו העתיקה. הפתיחה ב-7 במאי 1966.

חוף הארגמן עכו

פרסום שפיגלנד

הפרטי השומר את צעדיה, "את צריכה לבלות יום שישי אחרי-הצהריים ויום-שבת ארוך בחברת בעלך (הבעל מרים את הראש) ובחברת עוד זוג. ביום השישי בערב את לובשת שמלת-ערב. ביום-השבת בבוקר את לובשת מכנסיים. ואחרי-הצהריים את הולכת לקטוף פרחי-תפוחים עם שמלה לבנה."

ציונה רצה לחזור השני ומביאה לו מכני סיים, שמלת-ערב ושמלה לבנה. היא לובשת אותם אחד אחרי השני, והבעל נרדם על הספה.

איך הוא מקבל את העובדה שאשתו תהיה שחקנית? הוא מתעורר: "אני שמח בשבילה. אני לא פוחד מזה. תמיד רצו אחריה אנשים, תמיד כולם הסתכלו עליה וביבלו לה את המוח. אני רגיל לזה. אני מכיר אותה יותר מדי טוב. שום דבר מהסוג הזה לא יכול לקלקל לנו משהו בחיים. אנחנו נשואים כבר ארבע שנים."

זה היה הוא בכלל. זה בכלל היה הוא שהשיג לה את התפקיד. משהו אמר לו שמחפשים בחורה לתפקיד דוגמנית צעיר. זה הוא הלך לאשתו ואמר לה: "תלכי ר' תעברי את מיבנהיב. בהתחלה היא לא רצתה, אבל לאחר שהיא הכריזה אותה היא הסכימה לעשות את רצונו."

"אצלנו בכית הגבר הוא זה שלובש את המכנסיים. והגזשה היא זו הלובשת את השמלה." אשתו מחליפה שמלה אחרי שמלה, ובסוף, לאחר כל זה, היא נשארת בחלוק.

אחרי העבודה המפרכת יושב הבמאי לש' תות קפה עם השחקנית הראשית שלו. "עד לפני שבוע", הוא מספר לה, "לא ידעתי שאני אעשה את הסרט הזה. את יכולה לראות בפנקס שלי. כתוב שם בשני למאי להתחיל את הצילומים של אקדח ב' חול."

שם בעליית-הגג. "אבל בינתיים קרה משהו והחלטתי לעשות דהקא את הסרט הזה." הוא מכין אותו כבר שלוש שנים. זה היה בהתחלה סיפור הרפתקות העובר על שני זוגות צעירים על אנייה בלב ים.

זה היה עוד בפאריס. הוא היה יושב בליית-הגג שלו, אוכל לחם יבש כחמאה וכותב את הסיפור. אחרי-כך כשהוא הגיע כבר לארץ עברו שני הזוגות ליבשה. הם נסעו ברכבת, במשך יום שלם, ובינתיים אהבו וקינאו איש לרעותו ואיש ברעהו.

אחר כך הם עברו לבית בידד על שפת הים, ובסוף הם הגיעו לילילה בודדת ליד בית-הקברות בחילהלמה.

"לא קירה שם הרבה", מספר צפלי, "הם שותים קפה. מטיילים. רוחצים את הכלים. מקבלים אורחים מתכושב, מקבלים אורחים מהעיר. הם עוברים ביחד את החיקאנה, וחוזרים אחרי כן העירה."

כל מה שמתרחש מתרחש בפנים. החצי האחד של הזוג הוקן חושק בחצי האחד של הזוג הצעיר, והחצי השני של אותו זוג מנסה לנקום בו עם החצי השני של הזוג השני.

לא יהיו בסרט כמעט שום סצינות-אהבה. חוף מסצינת-מיטה אחת, שגם היא לא נערכת במיטה, אלא בחצר. זה לא סרט אירומי, לא סרט עלילתי. זה סרט על אנשים, על מה שמתרחש בתיכם במשך שני ימים וילילה אחד.

כך אומר צפלי. **ארבע ידיים בחדר שני.** שמות ה' סרט שהתנו במשך הזמן, כמו שהשתנו ה' ערילות שלו. קראו לו פעם אהבה לארבע ידיים, אחר כך קראו לה אשה בחדר השני, ועששו קוראים לו. אולי, עדיין לא בטוח, דניאלה ב', על שם דניאלה ב'.

צפלי אינו הגיבור היחיד בסרט. הגיבור השני הוא בחור עם שם לא פחות מסובך: ג'אד, או כפי שלא קוראים לו אף פעם: יהודה נאמן.

כשאנשים שואלים את ג'אד מה מקצועו, הוא אומר במאי-סרטים. כששואלים אותו מה ההובי שלו, הוא אומר: רופא.

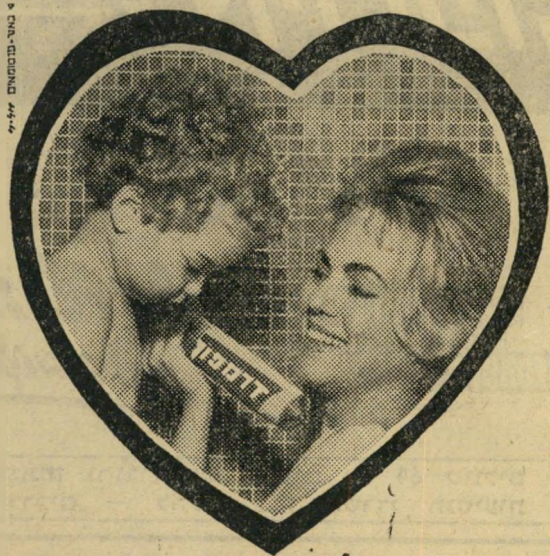
לא מאמינים לו, אבל זה נכון. הוא למד במשך שש שנים רפואה. הוא התחיל לעבוד בבית-חולים כרופא, ואז יום אחד הוא החליט שהוא לא רוצה להיות רופא. הוא רוצה להיות במאי סרטים.

הוא התחיל לכתוב תסריטים, לעזור לבמאי אים שונים בבימוי, ובמשך כל הזמן הזה הוא המשיך לעבוד ברפואה, כדי להרוויח את לחמו.

עכשיו הוא עושה יחד עם צפלי את הסרט הראשון שלהם. אם הסרט יצלח, יצטרפו לחפש באיטליה רופא אחר שימלא את מקומו.

דוגמנית טוכטרמן
עירום? רק בטעם!

אהבה
מאחורי
ראשו

תוצרת תיא